

Barraca de Cal Ton Canyelles

Castellfollit del Boix

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Camí de Cal Ton Canyelles. A l'est de Castellfollit del Boix
Emplaçament C-37z passat el km 81 el primer a la dreta, passat el Pantà de Canyelles a la dreta. Seguir pel camí de Cal Ton Canyelles, després de la primera corba endinsar-se a la dreta
Alçada: 422

Coordenades:

Latitud: 41.66215
Longitud: 1.72336
UTM Est (X): 393713
UTM Nord (Y): 4613053

Classificació

Número de fitxa 08059 - 88
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Enderrocs al frontal de la porta, especialment del ràfec
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08058A008000310000PL
Autoria de la fitxa Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.
Data de registre de la fitxa: dl., 11/01/2021 - 12:50

Descripció

Barraca de planta el·líptica construïda amb la tècnica de la pedra seca. S'accedeix per un portal de llinda simple orinetat al nord-est. La coberta, tot i està malmesa, és en forma de falsa cúpula amb ràfec de lloses. A l'interior conserva una espitllera i dues fornícules.

Història

Les barraques de pedra seca són construccions lligades plenament amb l'activitat agrària i, principalment al conreu de la vinya. A la comarca del Bages, a partir del segle XVIII, el conreu de la vinya esdevindrà una de les principals fonts econòmiques i de desenvolupament de la zona. L'arribada de la fil·loxera a la vinya francesa va provocar un augment de la demanda de vins a Catalunya ocasionant que molts pagesos plantessin vinya a les zones més muntanyoses i de difícil accés, augmentant la construcció d'aquest tipus d'edificacions. Les barraques estan construïdes amb la tècnica de la pedra seca, que consisteix en superposar i encaixar pedres de diverses mides sense cap material d'unió. La pedra s'obtenia del propi camp, un cop es llaurava. Alhora d'edificar les parets de la barraca ja es tenia en compte de deixar l'espai de la porta, finestres, armaris...En la majoria dels casos és una barraca simple amb un sol portal d'accés que permet el pas d'una persona, malgrat que també hi ha barraques dobles amb entrades independents, una per la persona i l'altre per l'animal. La funció d'aquestes construccions era la d'aixoplugar, un espai on guardar l'utillatge agrícola i també com a zona d'emmagatzematge.

Bibliografia

PLANS, J. (2009): Arquitectura tradicional rural en pedra seca a la comarca del Bages. Ajuntament de Bellpuig. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona.

SOLER, J. (1994): Les barraques de vinya. Les construccions de pedra seca a la comarca del Bages. Editorial quaderns. Manresa.

